

[Lis Groos.]

sammen med både dit og dat, og derfor må vi hellere vente. Det tror jeg ikke handelsministeren selv er sådan helt indstillet på at tage alvorligt.

Fru Gerda Møller talte om øgede omkostninger. Dertil vil jeg gerne sige, at det egentlig er interessant, at man vist må sige, at nogle af de butikker, hvor man køber relativt billigt, just er dem, der har en gennemført prismærkning og også sammenlignelige priser, altså pris pr. vægtenhed. Dertil kommer det interessante, at den svenske priskontrol går ind for en sådan mærkning. Dette skulle dog ikke være naturligt for priskontrollen, hvis den troede, at det ville medføre højere priser. Jeg tror, man glemmer en ting. Man er så tilbøjelig til at se statisk på det; men man skal se dynamisk på det og forstå, at dette, at der bliver yderligere priskonkurrence, simpelt hen vil medføre en tendens til prisfald, selv om det for den enkelte forretning selvfølgelig koster nogle penge at sætte disse mærker på.

Så var der dette med de importerede varer. Ja, det er klart, at der må tages hensyn til de importerede varer: det er også udtrykkelig sagt i bemærkningerne. Men på den anden side må det være sådan, at der er ligestilling mellem importerede og danske varer.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) talte om personaleloft og om at blæse og have mel i munden. Dertil må jeg sige, at jeg mener, man inden for personaleudvidelsen hos prismyndighederne skulle have mulighed for at klare disse opgaver, hvis man lempede prisloven. Såfremt man ikke gør det, vil det naturligvis kræve et antal yderligere ansatte inden for monopoltilsynet. Men de penge skulle komme godt igen, hvis vi virkelig fik en bedre konkurrencesituation.

Det var pudsigt, at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) samtidig med at sige, at det ville virke prisfordyrende, hvis man gennemførte disse bestemmelser, nævnte dette at skilte og at mærke som et udslag af konkurrencementalitet. Det er, ligesom der var noget dér, der ikke helt passede sammen.

Fru Dagmar Andreasen var inde på, hvem der gennemførte prismærkning. Derom vil jeg bare oplyse, at f. eks. inden

for FDB er det dog kun 35 pct. af varerne, der prismærkes centralt. Jeg ved ikke, hvordan det er inden for andre områder. Hos Irma ville jeg tro det var 100 pct., fordi de selv har samtlige led. Men jeg tror nok, vi må regne med, at det i meget høj grad er den enkelte butik, der stadig væk mærker selv.

Så rejste fru Dagmar Andreasen spørgsmålet, om der var et modsætningsforhold mellem forbruger og producent. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg tror, vi skal holde os klart for øje, at det er der. Producenten har den ganske naturlige interesse at sælge sine varer til enhver forbruger, men forbrugeren kan have en større interesse i at købe noget andet end det, den pågældende producent laver. Det må vi erkende som en realitet. Men jeg er da fuldstændig enig i, at hvis det er muligt at få et samarbejde i gang om disse ting, er det kun godt.

Fru Gunhild Due beklagede, at lovforslaget i så høj grad byggede på bemyndigelse, og det kan jeg i og for sig godt deltage i. Det var nemmere, hvis vi kunne skære lige igenem og sige: her og nu skal det være sådan. Jeg må indrømme, at vi har bøjet os netop i håb om at opnå enighed i kommissionen. Deri ligger også, at jeg havde ret i det, som fru Gerda Møller var inde på at anklage mig for, dette med den smidige tilpasning. Når det er en bemyndigelsesregel, vil der netop være mulighed for en smidig tilpasning.

Hr. Kjær Rasmussen mente, at hele afbetalingshandelen var dækket. Det er ikke rigtigt, og det er derfor, der er behov for at få gjort disse bestemmelser generelle.

Jeg tror, jeg dermed nogenlunde har svaret både ministeren og ordførerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.